

SỰ PHỤC SINH CỦA Đấng CHRIST

Kinh Thánh: 1 Cô-rinh-tô 15:1–11

“1 Hỡi anh em, tôi nhắc lại cho anh em Tin Lành mà tôi đã rao giảng và anh em đã nhận lấy, cùng đứng vững vàng trong đạo ấy, 2 và nhờ đạo ấy, anh em được cứu rỗi, miễn là anh em giữ lấy y như tôi đã giảng cho; bằng không, thì anh em dầu có tin cũng vô ích. 3 Và trước hết tôi đã dạy dỗ anh em điều mà chính tôi đã nhận lãnh, ấy là Đấng Christ chịu chết vì tội chúng ta theo lời Kinh Thánh; 4 Ngài đã bị chôn, đến ngày thứ ba, Ngài sống lại, theo lời Kinh Thánh; 5 và Ngài đã hiện ra cho Sê-pha, sau lại hiện ra cho mười hai sứ đồ. 6 Rồi đó, cùng trong một lần, Ngài hiện ra cho hơn năm trăm anh em xem thấy, phần nhiều người trong số ấy hiện bây giờ còn sống, nhưng có mấy người đã ngủ rồi. 7 Đoạn, Ngài hiện ra cho Gia-cơ, rồi cho các sứ đồ. 8 Rồi lại, sau những người ấy, Ngài cũng hiện ra cho tôi xem, như cho một thai sanh non vậy. 9 Vì tôi là rất hèn mọn trong các sứ đồ, không đáng gọi là sứ đồ, bởi tôi đã bắt bớ Hội thánh của Đức Chúa Trời. 10 Nhưng tôi nay là người thể nào, là nhờ ơn Đức Chúa Trời, và ơn Ngài ban cho tôi cũng không phải là uổng vậy. Trái lại, tôi đã làm nhiều việc hơn các người khác, nhưng nào phải tôi, bèn là ơn Đức Chúa Trời đã ở cùng tôi. 11 Ấy vậy, dầu tôi, dầu các người khác, đó là điều chúng tôi giảng dạy, và là điều anh em đã tin.”

Gợi ý bài học: Sau khi giải quyết những vấn đề về sự chia rẽ, ân tứ và trật tự trong sự thờ phượng trong chương 1–14, sứ đồ Phao-lô đề cập đến chủ đề cốt lõi của đức tin Cơ Đốc đó là sự phục sinh của Đấng Christ. Chương 15 thường được gọi là "chương về sự phục sinh". Lý do Phao-lô viết chương này là vì trong Hội Thánh Cô-rinh-tô đã xuất hiện một số người phủ nhận sự sống lại của thân thể. Điều này là do tư tưởng nhị nguyên của triết học Hy Lạp thời bấy giờ. Họ cho rằng thân thể là xấu xa và linh hồn là tốt lành tư tưởng lệch lạc này đã xâm nhập vào hội thánh. Điều này có nghĩa là họ tin rằng linh hồn thánh khiết bị giam cầm trong xác thịt tội lỗi và chỉ khi chết thì linh hồn đó mới được giải thoát hoàn toàn. Tuy nhiên, vì Phao-lô dạy rằng sẽ có sự phục sinh của thân thể, nên "điều gì sẽ xảy ra nếu có sự sống lại của thân thể?" cuối cùng theo thuyết nhĩn nguyên đã phủ nhận sự sống lại từ cõi chết.

Phao-lô mở đầu bằng cách nhắc các tín hữu nhớ đến Tin Lành mà họ đã nghe và tin nhận. "Hỡi anh em, tôi nhắc lại cho anh em Tin Lành mà tôi đã rao giảng và anh em đã nhận lấy, cùng đứng vững vàng trong đạo ấy" (1 Cô-rinh-tô 15:1) Đối với Phao-lô, Tin Lành không phải chỉ là một thông tin cần biết, nhưng là nền tảng để người tin Chúa đứng vững. Đó là điều cứu họ, gìn giữ họ và là nền móng cho cả đời sống thuộc linh. Sau đó, trong các câu 3 và 4, ông nhấn mạnh sự sống lại, nói rằng nền tảng mà tôi đã trao cho anh em trước hết về điều tôi đã nhận được là Đấng Christ đã chết vì tội lỗi chúng ta theo Kinh Thánh, đã được chôn cất, và sống lại vào ngày thứ ba theo Kinh Thánh. Đặc biệt, ở đây được nhắc lại hai lần rằng “điều đó đã được

ứng nghiệm theo Kinh Thánh". Tất cả đều xảy ra đúng như Kinh Thánh đã chép. Điều này có nghĩa là cái chết và sự phục sinh của Chúa Giê-xu Christ không phải là những sự kiện ngẫu nhiên xảy ra đột ngột trong một ngày nào đó, mà là sự ứng nghiệm kế hoạch cứu rỗi của Đức Chúa Trời đã tiên tri và đã ứng nghiệm. Sau khi trình bày nội dung Tin Lành, Phao-lô đưa ra những nhân chứng cho sự phục sinh. Ông lần lượt nhắc đến Phi-e-rơ (Sê-pa), Mười hai sứ đồ, Hơn năm trăm anh em cùng một lúc, Gia-cơ, Tất cả các sứ đồ. Và cuối cùng là chính Phao-lô. Đây là cách trình bày rất có giá trị trong bối cảnh pháp lý thời bấy giờ. Điều đáng chú ý là khi Phao-lô viết thư này, phần lớn trong hơn năm trăm người ấy vẫn còn sống. Nói cách khác, bất cứ ai cũng có thể kiểm chứng lời chứng của họ. Điều này cho thấy Phao-lô xem sự phục sinh là một sự kiện lịch sử có nhiều nhân chứng, chứ không phải truyền thuyết hay kinh nghiệm cá nhân. Đây là một phương pháp trình bày bằng chứng lịch sử tương tự như việc chỉ định nhân chứng trong các tòa án Hy Lạp thời bấy giờ. Trong số các nhân chứng ấy, Phao-lô đặc biệt nói đến chính mình.

Ông gọi mình là: "một thai sanh non" Ông cũng thừa nhận: "Vì tôi là rất hèn mọn trong các sứ đồ, không đáng gọi là sứ đồ" Lý do là vì trước đây ông từng bắt bớ Hội Thánh của Đức Chúa Trời. Nhưng rồi ông tuyên bố: "nhờ ơn Đức Chúa Trời, và ơn Ngài ban cho tôi" Đây là một trong những lời xưng nhận sâu sắc nhất của Phao-lô. Ông hiểu rằng chức vụ sứ đồ không phải là kết quả của khả năng hay công trạng cá nhân, nhưng hoàn toàn là ân điển của Đức Chúa Trời. Phao-lô tiếp tục nói: "tôi đã làm nhiều việc hơn các người khác". Tuy nhiên, ngay sau đó ông khẳng định: "nhưng nào phải tôi, bèn là ơn Đức Chúa Trời đã ở cùng tôi." Ở đây chúng ta thấy sự cân bằng giữa Ân điển của Đức Chúa Trời và Trách nhiệm của con người. Ân điển không khiến Phao-lô trở nên lười biếng. Ngược lại, vì biết mình đã được thương xót cách nhưng không, ông càng tận tâm hơn trong chức vụ. Mọi sự khó nhọc của ông đều xuất phát từ lòng biết ơn đối với ân điển Chúa, chứ không nhằm tìm kiếm công trạng cho bản thân.

Kết luận: Phao-lô kết luận: "dầu tôi, dầu các người khác, đó là điều chúng tôi giảng dạy, và là điều anh em đã tin." Điều quan trọng không phải là ai rao giảng, nhưng là sứ điệp được rao giảng. Sứ điệp ấy luôn là Chúa Giê-xu đã chịu chết vì tội lỗi chúng ta. Ngài đã chịu chôn. Ngài đã sống lại theo lời Kinh Thánh. Ngài hiện đang sống và là nền tảng của đức tin Cơ Đốc.

Đối với người tin Chúa ngày nay, sự phục sinh không chỉ là một giáo lý cần biết, nhưng là nền tảng cho toàn bộ đời sống đức tin. Giống như Phao-lô, chúng ta cũng là những người được cứu hoàn toàn bởi ân điển. Vì vậy, hãy sống với tấm lòng biết ơn, trung tín trong chức vụ Chúa giao và luôn ghi nhớ rằng:

"Nhưng tôi nay là người thể nào, là nhờ ơn Đức Chúa Trời" (1 Cô-rinh-tô 15:10)

Câu hỏi áp dụng bài học:

Tôi có đang xem Tin Lành là nền tảng cho đời sống mình hay chỉ là kiến thức?

Tôi có đang phục vụ Chúa với lòng biết ơn vì ân điển hay để tìm sự công nhận của người khác?

Tôi sẽ làm gì trong tuần này để bày tỏ niềm tin vào Chúa phục sinh?

Lời cầu nguyện: “Lạy Chúa yêu thương, Chúng con cảm tạ Ngài vì hôm nay một lần nữa Ngài khắc ghi trong lòng chúng con niềm hy vọng về sự phục sinh và nhắc chúng con rằng đó chính là nền tảng của đức tin Cơ Đốc.

Cảm ơn Chúa vì ân điển vô điều kiện của Ngài đã chọn và cứu những con người hoàn toàn không xứng đáng như chúng con. Xin giúp chúng con luôn ghi nhớ rằng mọi điều chúng con có và mọi điều chúng con làm đều là bởi ân điển của Chúa.

Xin cho chúng con trở nên những chứng nhân trung tín của Chúa phục sinh, biết sống với tấm lòng của người mắc nợ ân điển, sẵn sàng dâng mình để phục vụ Ngài và rao truyền Tin Lành. Xin ban cho chúng con sức mạnh để bước đi trong sự đắc thắng, dù phải đối diện với khó khăn, nghịch cảnh hay cám dỗ, vì biết rằng Chúa phục sinh luôn ở cùng và nâng đỡ chúng con.

Con cầu nguyện trong danh Đức Chúa Giê-xu Christ. A-men.”